

vedblive at være, hvad det var ved Indbrin-
gelsen i det andet Thing, nemlig hovedsagelig
Forholdsregler mod løsgaaende Hunde, og jeg
vil gaae endnu videre, idet jeg nemlig kunde
ønske at faae indført i Loven Mulctbestemmel-
ser med Hensyn til den Skade, som løsgaaende
Hunde foraarsage. Det, der nemlig er det
Vigtigste, og som man især trænger til, er, at
Enhver kan blive beskyttet mod den Skade, som
løsgaaende Hunde foraarsage, paa Eiendom,
Creaturer, ja tildeels ogsaa paa Mennesker; men
jeg kan ikke billige den Tanke, at man ene og
alene skulde kunne naae denne Hensigt ved at
lægge en Skat paa Hunde. Jeg kan heller
ikke billige den Bestemmelse, at en Rænehund,
naar den slipper løs, skal anses for afgifts-
pligtig; thi man har mange Steder en Ræne-
hund bunden om Dagen, men slaar den løs
om Natten, for at den kan beskytte Huset. Det
forekommer mig i det Hele, at man, saalænge
en Hund ikke kommer udenfor Mandens egen
Eiendom, og naar den ellers ingen Skade
gjør, ikke skal sætte nogen Mulctbestemmelse,
forbi den er løsgaaende; jeg mener, at løs-
gaaende Hunde først skulle beskattes eller med-
føre Mulct, naaar de komme udenfor Mandens
egen Eiendom. Vel veed jeg, at der er Til-
fælde, hvori slige Bestemmelser ogsaa have Be-
tydning med Hensyn til Hunde, som befinde
sig paa Eieren's Eiendom, især naar det er
Hunde, der angribe Mennesker, men derfor øn-
sker jeg ogsaa, at der ved Siden af disse Be-
stemmelser om Forholdsregler mod løsgaaende
Hunde, naar de komme udenfor Mandens
Eiendom, maa sættes Mulctbestemmelser for de
Tilfælde, at Hunde foraarsage Skade, medens
de ere paa Mandens Eiendom. Især naar
Hunden skal have Tilladelse til at gaae løs,
maa Eieren bære Ansvar i saa Henseende.
Jeg ønsker derfor, at man vil gaae tilbage til
de i det oprindelige Lovforslag fastslaaede Be-
stemmelser, saaledes at Loven kommer til at
angaae Forholdsregler imod løsgaaende Hunde,
men jeg troer da ogsaa, at man kan sætte
Straffe eller Mulctbestemmelser for den Skade,
der foraarsages, som det Principale og ved Siden
deraf paalægge Enhver, som har en løsgaaende
Hund, selv at skaffe et Tegn til den. Jeg
troer ikke, det er rigtigt, at Sogneforstander-

skabet skal gaae omkring og opsoge enhver
Mands Hund for at see, om den har Tegn
eller ikke; men naar der er en Mulctbestem-
melse for løsgaaende Hunde uden Tegn, maa
det være den vedkommende Eiers egen Sag
at skaffe Tegnet. Man kunde ogsaa paalægge
Sogneforstanderskaberne paa Landet og Com-
munalbestyrrelserne i Kjøbstæderne — eller Po-
litimestrene der, om man her hellere vilde have
dem — at uddele disse Tegn for en vis Be-
taling, der var Noget over, hvad de oprindeligt
vare værd. Derved kom man til at bestatte
enhver Hund, og naar man havde en saadan
almindelig Bestemmelse, kunde man vistnok
undgaae den forøgede Afgift for at holde flere
Hunde.

R. Pedersen: Den Discussion, der er
ført her idag, har yderligere styrket den Me-
ning, jeg tidligere havde, nemlig, at der mu-
ligen kunde være nogen Grund til at frem-
komme med et Lovforslag som det foreliggende,
ikke for derigjennem at danne et Skatteobject,
men for at forhindre en for stærk Overhaand-
tagen af Hunde, især løsgaaende. Forholdene
kunne være meget forskellige paa forskellige
Steder, det veed jeg vel; men jeg troer, at
det vanskeligt kan benægtes, at man i alt Fald
paa mange Steder træffer paa flere løsgaaende
Hunde, end det er ønskeligt. Naar jeg nu
betragter det foreliggende Lovudkast og føre-
lægger mig det Spørgsmaal, om det vil for-
hindre en videre Overhaandtagen i den nævnte
Retning, troer jeg vel, at det kan bidrage
Noget dertil, ja maaskee ganske vil forhindre
en saadan Overhaandtagen; men naar det af
et Par ærede Medlemmer er udtalt, at de
meget vilde anbefale Loven, fordi de over-
hovedet betragte Hunde som en Luxusartikel,
kan jeg ikke være enig med dem heri. Det
gaaer med Hundehold som med alle andre
Ting, det kan overdrives; men det kan dog
paa den anden Side ikke benægtes, at Hunde
paa mange Steder, for ikke at sige paa de
fleste, ere aldeles nødvendige, aldeles uundvær-
lige. Jeg vil ikke tale om Politiforholdene
paa Landet; thi det kan ikke nytte at tale om
Ting, som i Reglen ikke ere til. Paa Landet
har man nu ikke noget bestemt fast Politi; thi